PARS continetur in toto, VII, 172.

PASTOR non excusatur si lupus oves comedit et pastor nescit, VII, 17. Pastor nomine quinam veniant, *ib.* Pastoris obligatio gravissima, *ib.* Modus utilis corrigendi subditos, 18. Ignorantia invincibili excusatur : prout et si sua facit, et ovis perit, 19. Vide *Prælati ecclesiastici, etc.*

PATER filiam in adulterio comprehensam quomodo possit occidere, VII, 70. Pater ob nimiam inopiam potest vendere filium vel filiam, 171. Paterfamilias an, et quando teneatur ad damna culpa domesticorum causata, VI, 409.

PATIENTIA domini, ad acquirendam quasi possessionem jurium incorporalium requisita, hoc ipso probatur, quod sciens non reclamaverit, II, 359. Aut reclamaverit quidem, sed altero resistente postmodum taceat, *ib.* Istud limitatur, *ib.*

PATRIARCHA, quis, et an sit idem ac primas, II, 3. Venit nomine ordinarium, 2. Patriarchales sedes, quæ? I, 26. Olim etiam quatuor patriarchæ principales pallium contulerunt suis suffraganeis, 393.

PATRINI ex Baptismo, et Confirmatione quomodo contrahant cognationem spiritualem, V, 455. Quotnam esse possint, *ib.* Et quinam ex designatis cognationem contrahant, *ib.* Conditiones requisitæ ad hoc, ut patrini contrahant cognationem spiritualem, 456. Patrinorum obligatio quæ, 457. Parentes an, et quando contrahant cognationem spiritualem, 457.

PATRONATUS : Jura varia de eo, VII, 70, 81, 164.

PATRONUS quis sit, V, 110. Patronus ecclesiæ quænam habeat prærogativa honoris, et quænam opera, VII, 170. Patronus laicus quadrimestre, ecclesiasticus semestre habet ad præsentandum, 172. Vide *Beneficium patronatum.* Patronus rei in processu criminali. Vide *Advocatus.* Patroni ecclesiastici præsentatio habet vim electionis, II, 458. Lite pendente inter duos præsentatos ad beneficium, an patronus variare possit, *ib.* Patroni jura ac favores sunt jus præsentandi : et quomodo, 125. Item honor, et præcedentia in ecclesia patronata, 133. Non tamen ante dominum territorialem, *ib.* Item jus alimentationis pro se, uxore, liberis, et familia, 134. Tempore inopiæ, *ib.* Ita ut egens habeat actionem contra Ecclesiam pro alimentis, *ib.* Ecclesia tamen nonnisi de superfluis tenetur succurrere patrono egenti, *ib.* Patronus non potest ecclesiæ vel beneficiato aliquod onus imponere, 135. Nisi in fundatione cum consensu episcopi fuerit impositum, 136. Nullam habet jurisdictionem aut dispositionem circa bona ecclesiæ, *ib.* Nec potest instituere vel amovere beneficiatum, 137. Patroni onus est, ut tueatur ecclesiam, attendendo ne bona ejus dilapidentur, 135. Quid agere possit, ac debeat patronus, si deprehendat errorem, *ib.* Debet insuper ecclesiam tanquam advocatus defendere, *ib.*

PAUPER, seu testis pauper, quis, II, 562. Pauperes, vilesque personæ, an a testimonio in judicio ferendo repellantur, 563. Regula est, quod pauper, vilisque persona non sit, idoneus, et omni exceptione major, *ib.* Refertur sententia aliorum, contrariam regulam statuentium, sed defenditur prior regula, *ib.* Hæc procedit in causis criminalibus, 564. Hæc etiam in civilibus arduis, et magni præjudicii, *ib.* Secus in non adeo arduis, *ib.* Ac in instrumentis, *ib.* Imo et in cæteris casibus admittitur pauper ad testimonium, si persona ejus sit honesta, et neutiquam suspecta, *ib.* Notabilis objectio contra præmissa, ejusque solutio, *ib.*

Pauperes habent majus jus ad bona superflua clericorum, quam aliæ piæ causæ, IV, 377. Pauperes in ordine ad obtinendam dispensationem in forma pauperum quinam sint et dicantur, V, 617. Debent esse miserabiles, 618. Ita ut labore et industria tantum vivant, *ib.* Non omnes miserabiles sunt pauperes, *ib.* Nec omnes, qui labore et industria vivunt, *ib.* Contraria consuetudo non est attendenda, 618. Pauper est, qui de præsenti nihil habet, *ib.* Etsi de futuro multum speret, et certe obtenturus sit, *ib.* Liberi divitum parentum ad propositum quando dicantur pauperes, *ib.* Bona oratorum debent computari deducto ære alieno, et oneribus, *ib.* Pauper est, qui quinquaginta aureos non habet in suis bonis, *ib.* Item qui ex suis bonis nullos fructus percipit, 620. Si oratores habent bona, ex quibus saltem aliquos fructus annuatim percipiunt exprimi debet, *ib.* Pauperes ad propositum plures adducuntur in specie, *ib.* Non sunt pauperes qui ex bonis suis percipiunt notabiles annuos fructus, *ib.* Aut notabilem quantitatem in parata pecunia habent, 621. Modica pecunia non eximit a paupertate, *ib.* Debent oratores ambo esse pauperes, *ib.* Et habere attestationem de paupertate ab ordinario domicilii habitationis, *ib.* Pauperes an et quando teneantur personaliter pergere Romam pro obtinenda dispensatione, 622. Pauperes quinam criminaliter accusare possint, vel non, VI, 6. Pauperes possunt implorare judicem ecclesiasticum contra quemvis divitem, ut sibi subveniatur, VI, 344. Pauperum et miserabilium personarum specialem curam habere tenentur episcopi, III, 424. Pauperum paupertas quomodo in praxi per informationem examinari, et de illa testimonium perhiberi debeat, 622. Interrogatoria ad hoc examen præscripta ab Urbano VIII, *ib.* Formula attestandi de paupertate oratorum, *ib.* Quid si ordinarius de paupertate oratorum dubitat, 623.

PAUPERTAS non est de genere malorum, II, 564. Paupertas religiosa, quomodo violetur retinendo, vel expendendo superflua, V, 86.

PAX, quid, II, 46. Et quæ ejus commoda, *ib.* Judicium ecclesiasticorum est, discordantes ad pacem reducere, 45. Tutior est pax incerta victoria; et satis lucratur, qui se a litibus eximit, *ib.* In litibus seu controversiis causarum, quæ mala oriantur juxta sanctum Yvonem, *ib.* Si pax per hostem publico facto violatur, illico altera pars potest arma reassumere, 47. Secus, si ea violetur facto duntaxat privato, 48.

Pax Monasteriensis, et Osnabruggensis neminem christianorum principum ligat, VI, 272. Bulla Innocentii X, dictam pacem reprobans, *ib.*

Pax religiosa Passavii, et Augustæ Vindelicorum inita catholicos inter et hæreticos num valeat, *ib.* Pacis bonum, seu conservatio vel confirmatio est causa dispensandi, IV, 559. Papa super quibus impedimentis et quomodo dispensare possit? Vide *Dispensandi potestas competens Papæ.*

PECCATUM mortale qui unum non timet nec aliud timet, VII, 16. Unum committens pœnam damni æque incurrit ac si omnia peccata mortalia commisisset, 17. Non vero pœnam sensus, *ib.* Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum, 28. Peccati venia non datur nisi pœnitenti, 30. Peccata in foro externo sæpe relinquuntur impunita, VII, 31.

PECULATUS crimen quid, et quæ pœna illius, VI, 419.

PECULIUM clericorum quid, IV, 362. Est quadruplex, patrimoniale nempe, 363. Quasi patrimoniale, seu industriale, *ib.* Quænam in hoc reducantur, *ib.* Peculium parcimoniale quid, 365. Ecclesiasticum quid, *ib.* Peculii, seu bonorum patrimonialium perfectum dominium habent clerici, *ib.* Idem est de quasipatrimonialibus, seu industrialibus, *ib.* Atque parcimonialibus, *ib.* Necnon de ecclesiasticis bonis ad honestam sustentationem necessariis, *ib.* Peculium regularium quid? et quotuplex, V, 84. Proprie tale non possunt habere in privato religiosi, *ib.* Bene tamen improprie tale, *ib.* Si sunt deputati Officiales, seu Administratores rerum monasterii, secus non, *ib.*

PECUNIA non venit sub nomine auri vel argenti, VII, 173. Pecunias habere quinam et quomodo possint religiosi, V, 84.

PEDAGIUM quid, V, 146. Quis possit imponere, 147.

PENSIO ut sic quid, III, 479. Et quotuplex, *ib.* Clericus habens pensionem tenetur recitare Officium parvum beati Virginis, 480. Pensio quando beneficium, et quando non, *ib.* Potest acquiri ante annum decimum quartum, 481. In materia favorabili venit nomine beneficii, *ib.* Pensio de beneficiis, quis et an fieri possit, IV, 95. Imponitur vel beneficiato, vel beneficio, *ib.* Papa potest utrumque, 96. Inferior Papa pensionem perpetuam imponere, vel antiquam augere nequit, *ib.* Episcopus regulariter nequit conferre beneficium sub reservatione pensionis, *ib.* Ex causa tamen rationabili potest ad vitam beneficiarii gravati consentientis, *ib.* Secundum aliquos etiam cum obligatione successoris, 97. Negativa est magis in jure fundata. 98. Solvuntur contraria, *ib.* Resignare beneficium cum conditione solvendi pensionem est illicitum, *ib.* Refertur quoad hoc edictum non gravandi ecclesias parochiales, 99. Probatur etiam rationibus, *ib.* Ex gravi causa potest episcopus resignanti constituere pensionem, *ib.* Potestque pro ea resignans supplicare Episcopo, *ib.* Submittendo tamen se ejusdem dispositioni, 100. De pensione, vide etiam, V, 133.

Pensione annua in signum subjectionis sibi reservata, potest superior ecclesiam sibi subjectam gratis eximere, II, 74.

PERCUSSOR, etiam laici delinquentis, esse prohibetur clericus, VI, 465. Pœna percussoris clerici, 466. Superiores ecclesiastici, correctionis causa, verberibus castigare possunt clericos sibi subditos tam sæculares, *ib.* Quam regulares, *ib.* Idem possunt respectu clericorum discipulorum magistri, et præceptores, ac seniores respectu juventum; et quomodo, 467.

PERCUTIENS clericum, vel manum violentam ei injiciens quinam excommunicationem canonis incurrant, VI, 583. Et quinam ab eadem excommunicatione immunes sint, 585.

PEREGRINARI, ac esse sine domicilio, quis dicatur, II, 208, 211. Peregrinantes ad Sedem apostolicam, constituti sunt sub hujus protectione, III, 359. Et omnia interim contra ipsos attentata, revocantur, *ib.* Nisi quis eorum ab inferiori judice fuerit citatione præventus, *ib.* Statuta de clericis peregrinantibus, etiam procedunt in laicis peregrinantibus ad Sedem apostolicam, 358.

PEREGRINIS non licet carius vendere, quam indigenis, IV, 211.

PERICULUM subire est pretio æstimabile, IV, 158. Ob id licet carius vendere, *ib.* Periculum et commodum, seu fructus ex re vendita. Vide *Emptionis venditionis pericula.*

PERINDE VALERE quid, III, 495. Et quando adhiberi debeat, V, 614. Formula supplicationis pro perinde valere, *ib.*

PERJURUS a solo Deo punitur; et quando, III, 181. Perjurus semel, semper præsumitur talis, nec ad jurandum admittitur, nisi contra se ipsum, VII, 36.

PERMUTATIO beneficiorum, si fiat privata permutantium auctoritate, est illicita, et simoniaca, I, 409. Et sic permutantes perdunt sua beneficia, *ib.* Quatenus eisdem sunt privandi per sententiam, 410. Si fiat auctoritate superioris, tunc ipsa est licita, *ib.* Solvuntur rationes in oppositum, *ib.* Renuntiatio beneficiorum ex causa permutationis, qualiter sit instituenda. *ib.* Clerici permutare volentes debent sua beneficia resignare in manus ordinarii loci, 411. Et quid, si beneficia sint diversarum diœcesium, *ib.* Quorum consensus ad permutationem illam accedere debeat, *ib.* Ad ipsam etiam requiritur justa causa, *ib.* Licet sufficiat sola expedientia, seu utilitas permutantium, *ib.* Requiritur insuper nova beneficiorum permutatorum collatio, *ib.* Per ordinarium, vel ejus superiorem facienda, 412. Etiam si cæteroquin collatio spectet ad in-

feriorem, *ib.* Permutatio beneficii debet fieri cum beneficio, non cum pensione, *ib.* Alia ejus requisita breviter referuntur, *ib.* Ante permutationem possunt clerici prius de ea inter se tractare, *ib.* Solvitur instantia, *ib.* Permutatio est contractus innominatus; et cur, II, 63. Solvitur notabilis instantia, 64. Permutatio rerum quid, et quotuplex, IV, 272. Est contractus innominatus, *ib.* Bonæ fidei, *ib.* Ad permutationem requiritur res certa in specie, *ib.* Et actualis traditio rei, *ib.* Antequam secutam licet adhuc resilire de jure civili, 273. Non item de jure canonico, *ib.* Omnis res certa in numero, pondere vel mensura consistens, quæ vendi, etiam permutari potest, *ib.* Excepta re aliena, quæ vendit quidem, non tamen permutari potest, *ib.* Res ad invicem permutandæ debent esse certæ ac fungibiles, *ib.* Res spiritualis pro temporali permutari non potest, *ib.* Bene tamen pro alia re spirituali, 274. Et quomodo, *ib.* Bona ecclesiastica cum debita juris solemnitate permutari valent, *ib.* Quænam requiratur solemnitas, *ib.* Minor sufficit ad permutandum, quam vendendam rem ecclesiasticam, *ib.* Male permutans ante traditionem non incurrit pœnas juris, *ib.* Mancipia et servi ecclesiastici, an, et qua ratione permutari valeant, 275. Duæ ecclesiæ vel beneficia an, et quomodo permutari vel commutari valeant, *ib.* In permutatione beneficiorum potest dimittenti pinguius beneficium constitui pensio, 277. Permutare possunt omnes, qui specialiter non prohibentur, *ib.* De permutatione beneficiorum remissive, *ib.* Propter gravem causam potest episcopus cogere beneficiatum ad permutandum beneficium, *ib.* Etiamsi beneficiatus sit sine culpa, *ib.* Si alia via juvari potest, cogi non debet ad permutandum, 278.

PERSONÆ conjunctæ, quæ, I, 224, II, 80, 97. Personæ egregiæ, domi suæ examinari debent in testes, III, 61. Inter personas egregias, quæ connumerentur, *ib.* Personæ miserabiles. Vide supra *Miserabiles personæ.* Personæ ecclesiasticæ nomine quinam veniant in ordine ad gaudendum immunitate, V, 276. Personæ principis nomine qui veniant, 249. Personarum acceptio. Vide *Acceptio.*

PERSUASIO DOLOSA plus est quam violenta coactio, VII, 68.

PERUCCAM portare est clericis prohibitum, III, 384.

PESTIS tempore cautelæ parochis et eorum vicariis, III, 440.

PETERE. Qui petit quod restituere debet, dolo facit, VII, 135.

PETITIO simplex ad beneficium, quid, I, 318. Petitio hæreditatis quid, IV, 494. Mutuæ petitiones, quid, II, 270. Vide infra *Reconventio.*

PETITORIUM judicium an possit cumulari cum possessorio recuperandæ, II, 376. Sententia lata in petitorio, an pariat exceptionem rei judicatæ in possessorio, 377. Petitorium an possit etiam cumulari cum possessorio retinendæ, 379. Agens petitorio fatetur, se non possidere, *ib.* Contrarium, 379. Quando partes agunt possessorio et petitorio simul, quomodo judex procedere debeat, 381. Vide infra *Possessorium judicium.* Sententia lata super petitorio, in executione prævalet sententiæ latæ super possessorio, 382. Petitorium judicium ingressus, potest regredi ad possessorium ante conclusionem in causa, 383. Talis regressus de petitorio ad possessorium, ad quid deserviat, *ib.* Post conclusionem in causa non licet actori a petitorio regredi ad possessorium, 384. An tunc ex gravi causa possit judex talem regressum concedere, *ib.* Regressus a petitorio ad possessorium, an etiam locum habeat in causis beneficialibus, *ib.*

PIGNUS reddens debitori suo, non censetur tacite debitum remittere : secus si reddat ei chirographum; et cur, II, 49. Pignus et hypotheca quoad naturam et divisionem, IV, 305. Accipitur varie, *ib.* Definitur, *ib.* Pignus et hypotheca large conveniunt, proprie differunt, *ib.* Quomodo, *ib.* Inter pignus et hypothecam quoad actionem inde sequentem nulla est differentia, 306. Pignus et hypotheca aliud est expressum, aliud tacitum, aliud conventionale, *ib.* Pignus prætorium, *ib.* Et judiciale quid, *ib.* Hypotheca generalis quid, et quæ comprehendat, *ib.* Recensentur ea, quæ generali hypotheca non comprehenduntur, 307. Pignus vel hypotheca specialis quid, *ib.* Tacitum et legitimum, seu legale quid, *ib.* Uxor ratione dotis habet tacitam hypothecam in cunctis bonis mariti, cum jure prælationis, *ib.* Ac etiam ratione bonorum paraphernalium administrationi viri commissorum, sine jure tamen prælationis, *ib.* Maritus etiam habet tacitam hypothecam in bonis uxoris pro dote nondum tradita, *ib.* Et fiscus in bonis contrahentium cum eo, ac bonis officialium, *ib.* Item minores et pupilli in bonis in curatorum, et tutorum, *ib.* Atque ecclesiæ et causæ piæ in bonis prælati, et administratoris, *ib.* Liberi quoque prioris matrimonii bonis parentis ad secundas nuptias transeuntis, *ib.* Et legatarii in bonis a testatore relictis, *ib.* Pupillus in re ex ipsius pecuniis empta, *ib.* Mutuas dans pecunias pro reficiendo ædificio ex ipso in ædificio suis pecuniis refecto, *ib.* Venditor in re vendita, donec pretium solvatur, *ib.* Locator in rebus, in prædium urbanum invectis, *ib.* In prædiis rusticis speciale quid observatur, 309. Pignus dare vel hypothecam, seu oppignorare qui possint, *ib.* Prælati ecclesiarum, an et quomodo oppignorare possint, *ib.*

Pignus et hypotheca, quæ jura, et quas obligationes pariat creditori habenti pignus, 315. Creditor habet jus reale in pignore, potestque illud actione hypothecaria prosequi, ubicumque existit, *ib.* Si pignus ad tertium existat, non potest contra illud agere creditor, nisi prius debitorem principalem excusserit, *ib.* Actio pignoratitia creditori contra debitorem competit, *ib.*

Creditor retinere potest pignus, donec totum debitum, etiam cum expensis solvatur, *ib.* An et quando creditor pignus vendere possit, 316. Pignora vendens debet prius specialiter oppignorata, et illis non sufficientibus generaliter hypothecata vendere, 317. Creditor pignus vendens pro se illud emere, nec per se, nec per aliud potest, *ib.* Juri conformiter vendens pignora tenetur de evictione, *ib.* Creditori hypothecario competit jus prælationis præ aliis creditoribus, *ib.* Si pluribus eadem res fuit oppignorata, potior est jure, qui prior est tempore, *ib.* Præfertur tamen creditor ille, qui mutuum dat ad conservandam, vel reficiendam rem oppignoratam, *ib.* Vel ad emendam rem cum conditione, ut ei maneat oppignorata, *ib.* Item pignus per instrumentum publice erectum probare potest, præcedit habentem instrumentum privatum, *ib.* De jure prælationis creditorum remissive, *ib.* Prioritas temporis circa constitutionem pignoris attenditur ad horam, et momentum, *ib.* Creditor tenetur pignus sibi traditum exacta diligentia tueri, et conservare, indeque resarcire damna, ejus culpa lata, vel levi illata, *ib.* Debito soluto, tenetur pignus una cum fructibus restituere, deductis prius expensis necessariis, *ib.*

Pignus, et hypotheca quid juris, et obligationis pariat debitori, *ib.* Debitor debito soluto potest petere pignus, et actionem contra non tradentem instituere, *ib.* Etiam in casu, quo alius pro illo solvit, vel quo creditor solutionem non acceptat, 319. Item, si debitum compensatione deletur; vel creditori creditoris solvitur, aut administratori creditoris, *ib.* Item si creditor debitum tacite, vel expresse remittit, *ib.* Debitor minus idoneum pignus constituens tenetur idoneum substituere ac etiam impensas et damna ratione pignoris illata resarcire, *ib.* Pignus vendere non potest creditor, nisi prius moneat debitorem, V, 341.

Pignoris usus, et fructus, IV, 311. Creditor invito domino non potest uti pignore, *ib.* Bene tamen cum ejusdem expressa, vel prudenter præsumpta voluntate, *ib.* Fructus ex pignore creditor quidem percipit, sed eis in sortem computare debet, *ib.* Fructus quoque, quos percipere potuisset, et non percepit restituere debet, *ib.* Et quidem in pignore conventionali tenetur ex culpa levi, in prætorio autem ex sola lata, 312. Dominus feudi non tenetur computare fructus perceptos a feudo, sibi in pignus dato, *ib.* Nec maritus possessiones pro securitate dotis promissæ in pignus datas, *ib.* Nec clericus fructus beneficii a laico injuste possessi, sibi in pignus dati, *ib.* Pignori vel hypothecæ, quæ res subjici possint, 310. Res quæ vendi et emi, etiam oppignorari potest, *ib.* Res aliena absolute oppignorari nequit, *ib.* Bene tamen conditionate, *ib.* Creditor pignus habens potest illud alteri oppignorare, *ib.* Emphyteusis hypothecari potest, *ib.* Instrumenta ad agriculturam spectantia non possunt oppignorari, 311. Pignore uti, et frui absque labe simoniæ, an, et quando possit creditor, VI, 439.

PLACERE Quod semel placuit amplius displicere non potest. Vid. verbo *quod semel, etc.*, infra.

PLACITUM, quid, II, 314. Est prohibitum diebus feriatis, ac regulariter invalidus omnis actus contentiosæ jurisdictionis, *ib.* Bene tamen actus jurisdictionis voluntariæ possunt fieri diebus feriatis, 315. Vide supra *Feriæ.*

PLAGIUM quid, VI, 418. Et quæ pœna illius, *ib.*

PLEBANUS, quis, I, 5.

PLEBIS, et populi vocabula, in quo differant, I, 39.

PLEBISCITUM, quid, et quomodo differat a lege, I, 39.

PLERUMQUE quid significet, VII, 106.

PLURALITAS beneficiorum. Vide *Beneficiorum pluralitas.*

PLURALIS locutio duorum numero est contenta, VII, 96.

PLUS petitio, quibus modis contingat, II, 330. Plus petitur quatuor modis; videlicet, re, *ib.*, loco, *ib.*, tempore, *ib.*, et causa, *ib.* Quæ sint pœnæ plus petentium in judicio, 331. Induciæ temporis, qua ratione duplicentur reo in pœnam actoris plus tempore petentis, *ib.* Plus petens causa, loco, et re, condemnatur in expensas, 332. An etiam incurrat pœnam tripli, *ib.* Prædictæ pœnæ locum non habent, si probetur, non malitiose plus petitum fuisse, *ib.* Actor plus debito petens, potest impune pœnitere ante litis contestationem, *ib.* Restitutis tamen adversario expensis, si quas idcirco fecit, *ib.* An etiam post litem contestatam pœnitens evitet pœnas, 333. Actore plus petente, an reus possit simpliciter negare totam petitionem, *ib.* Affirmatur; et cur, *ib.* Juristarum causa responsio : *Nego narrata, ut narrantur*, *ib.*

Plus et minus quomodo sumatur, VII, 85, 123. Plus semper in se continet, quod est minus, 85, 172.

PŒNA sanguinis nunquam imponitur per sacros canones, I, 47. Pœna latæ sententiæ, et ferendæ sententiæ, quæ, 147. Unde colligi possit pœnam esse latæ, vel ferendæ sententiæ, *ib.* In dubio pœna censetur esse ferendæ sententiæ, *ib.* Idem dicendum, quando lex solum comminatur pœnam, *ib.* Vel per verba futuri temporis loquitur imponendo pœnam, *ib.* Aut utitur verbis imperativi modi, quæ non afficiunt immediate ipsam pœnam, *ib.* Quid si verba legis imperativi modi immediate pœnam afficiant, *ib.* Hæc verba *Sit excommunicatus, Sit anathema,* an denotent pœnam latæ sententiæ, 148. Pœna latæ sententiæ denotatur per ly, *Excommunicamus,* 149. Et per ly, *ipso facto, ipso jure, ib.* Aut quando legislator sibi, vel legi suæ, vim ipsius attribuit, ut *Auctoritate nostra, ib.* Pœna ipso jure imposita, quomodo non raro in sacris canonibus dicatur imponi per judicem, *ib.* Leges pœnam ferendæ

sententiæ continentes, qua ratione obligent, 150. Et quomodo obligent continentes pœnam latæ sententiæ, *ib.* Pœna ipso jure imposita, si aliam executionem externam non requirat, commisso crimine statim habet locum in conscientia, *ib.* Secus est in pœnis externam executionem requirentibus : nam in his ulterius opus est sententia declaratoria judicis, 151. Dummodo pœna non sit imposita sub clausula, *Alia etiam declaratione non secuta*, *ib.* Notabilis differentia iuter pœnas latæ, et ferendæ sententiæ, 152. Et inter sententiam condemnatoriam, et declaratoriam judicis, *ib.* Quid operetur jus bona conscientia retinendi pœnam usque ad sententiam judicis, *ib.* Pœna pecuniaria est levior quavis pœna corporali, II, 331. Pœnæ plus petentium in judicio, quæ, *ib.* Vide supra *Plus petitio.* Pœnam violantibus dies festos ab ecclesia indictos, possunt statuere principes sæculares, 312. Pœnæ l. *Si quis in tantam*, C. *Unde vi.* locum duntaxat habent post sententiam judicis, 393, 398. In pœnis infligendis semper incipiendum est a minore pœna, quantum fieri potest; et crescente contumacia crescere debet et pœna, 437. Pœna rei contumacis, quæ, 436. Vide infra *Rei contumacis pœnæ.* Pœna civilis reputatur privatio beneficii ecclesiastici, 490. Reo an possit injungi pœna extraordinaria ob solas vehementes præsumptiones, III, 149. Dicere, quod quis majore, vel minore pœna sit afficiendus, eo quod delictum magis vel minus fuerit probatum, est inconveniens, *ib.* Pœna conventionalis secundum aliquos sponsalibus apponi non potest, V, 349. Contrarium est probabilius, 350. quia non est contra jus naturale, *ib.*, nec humanum, *ib.* Nec contra rationem legis, *ib.* Probatur ex jure civili, *ib.* Et canonico, *ib.* Probatur a paritate arrhæ, 352. Solvuntur objectiones, *ib.*

Pœna ut sic quid, et quotuplex, VI, 548. Definitur, *ib.* Alia est civilis, ac criminalis, alia conventionalis, alia legalis, alia judicialis, *ib.* Criminalis alia pecuniaria, alia corporalis, alia capitalis, alia non capitalis, 549. Alia ordinaria, alia extraordinaria, *ib.* Alia negativa, alia positiva, *ib.* Pœnam augere, vel minuere regulariter non potest judex inferior, *ib.* Bene tamen princeps supremus, *ib.* et ex causa rationali etiam judex inferior, *ib.* In pœnis arbitrariis debet judex procedere juxta qualitatem delicti, 550. Pœna arbitraria potest esse etiam ultimum supplicium, 550. In pœnis et in dubio mitior pars est eligenda, *ib.* Ita tamen, ut graviora delicta non minis clementer puniantur, *ib.* Pœna ecclesiastica, vel canonica quid, et quotuplex, *ib.* Enumerantur plures species illius, *ib.* Aliæ sunt medicinales; et quæ, *ib.* Aliæ vindicativæ; et quæ, *ib.* Pœna carceris, seu carceratio. Vide *Carceres*, vel *Carceratio.* Pœna confiscationis bonorum, etiam clericis imponi potest : et quomodo, 565.

Pœna degradationis. *Vide Degradatio*, Pœna depositionis. Vide *Depositio.* Pœna exilii, seu relegationis quid, 561. Pœna infamiæ. Vide *Infamia.* Pœna inhabilitatis ad beneficia, quid, et quomodo obliget, 551. Pœna pecuniaria quid? an et quando a judice ecclesiastico imponi possit, 562. Licite imponitur, ita tamen, ut non judici ecclesiastico, sed causæ piæ applicetur, 563. Olim limitabatur hæc doctrina, *ib.* Hodie universaliter procedit, *ib.* Solvitur objectio, *ib.* Si episcopus est pauper, potest pœnam pecuniariam sibi, vel fabricæ suæ ecclesiæ applicare, *ib.* Pœna privationis beneficiorum quid, et quomodo obliget, 552. Pœna torturæ quid, an, et quando contra clericos adhiberi valeat, 564. Pœna verberationis quid sit, et qualiter in usu, 563. Pœna clerici percussoris. Vide *Percussor.* Pœna clerici venatoris. Vide *Venatio.* Pœna collusionis. Vide *Collusio.* Pœna concubinatus. Vide *Concubinatus.* Pœna delicti puerorum. Vide *Puerorum delicta.* Pœna detrusionis in monasterium hodie mutata est ad triremes, vel perpetuos carceres, VI, 458. Pœna exercentis Ordinem, quem non habet. Vide *Ordinem exercentes.* Pœna furtive suspicientis Ordinem. Vide *Ordinem furtive suscipiens.* Pœna incendiarii. Vide *Incendiarius.* Pœna clerici per saltum promoti. Vide *Ordinatus per saltum.* Pœna raptus personæ luxuriæ causa. Vide *Raptus personæ.* Pœna sacrilegii carnalis. Vide *Sacrilegium carnale.* Pœna sodomiæ. Vide *Sodomia.* Pœna arbitraria judicis semper debet esse regulata, et conformis qualitati delicti, 550. Pœna debet esse proportionata culpæ, 548. Pœna illa ibi nulla, ubi nulla culpa, *ib.* Pœna per sententiam criminalem imposita, an, a quo, et quando possit minui, 112. Pœna ubi nulla determinatur, arbitrio judicis relinquitur, 408. Pœna debet esse juxta mensuram delictis, VII, 42. Debet suum tenere auctorem, 59. Est noxæ vindictæ : et ubi nulla culpa est, ibi nec est pœna, 61. In pœnis benignior est interpretatio facienda, 74, 115. Vid. etiam *Leges pœnales.* Pœna in pœnam alicujus introductum non debet in ejus commodum converti : et quomodo, 140. Pro delicto semel exacta, alia exigi non potest, 176.

Pœnæ violantium jus asyli. V, 271. Quis ab eis solvat, 273. Pœnæ violatorum immunitatis realis, et personalis quæ, 294. Quis ab eis absolvere queat, 298. Pœnæ contrahentium et assistentium matrimonio clandestino, 416. Pœnæ clericorum matrimonium attentantium, 442. Pœnæ legis incurruntur a transgressoribus etsi pœnam ignorent, 448. Pœnæ secundo nubentium Vide *Secundarum nuptiarum pœnæ.* Pœnæ violantium sigillum confessionale. Vide *Sigillum confessionale violantium pœnæ.* Pœna abortus. Vide *Abortus pœnæ.* Pœnæ apostatarum. Vide *Apostatarum pœnæ.* Pœnæ blasphemiæ. Vide *Blasphemia.* Pœnæ calumniatoris, VI, 126. Causæ excusantes ab illis, 127. Pœnæ exponentium infantes. Vide *Exponentium infantes pœnæ.* Pœnæ falsi. Vide *Falsi pœnæ.* Pœnæ filiorum, et nepotum hæreticorum. Vide *Hæreticorum filii et nepotes.* Pœnæ hæreticorum. Vide *Hæreticorum pœnæ.*

Pœnæ homicidii casualis. Vide *Homicidii casualis pœnæ.* Pœnæ homicidii voluntarii injusti. Vide *Homicidii voluntarii injusti pœnæ.* Pœnæ magiæ. Vide *Magia.* Pœnæ maledici. Vide *Maledici.* Pœnæ parricidii. Vide *Parricidii pœnæ.* Pœnæ rapinæ. Vide *Rapina.* Pœnæ reiterantium baptisma. Vide *Baptisma reiterantium pœnæ.* Pœnæ schismaticorum. Vide *Schismaticorum pœnæ.* Pœnæ usurarum. Vide *Usurarum pœnæ.* Pœnam legis incurrit transgressor, etsi pœnam ignoret, VI, 213 Pœnis in alternativis datur quandoque optio reo quandoque judici, III, 376.

PŒNITENTIA qualis imponenda, et quomodo pro dispensatione in foro externo? V, 624. Pœnitentiæ sacramentum est secunda post naufragium tabula, I, 87. Cur sit iterabile, non autem Baptismus, 88. Pœnitentiæ sacramentum est secunda post naufragium tabula, II, 491.

PŒNITENTIARIA pro solo foro interno concedit dispensationes, V, 590. Quid juris? Si quis laborat publico, et occulto impedimento, *ib.* Ex quibus causis, et super quibus impedimentis dispenset pœnitentiaria, 626.

POLLICITATIO, quid, et quomodo differat a pacto, II, 48.

POLLUTIO seu violatio ecclesiæ fit injuriosa sanguinis effusione, V, 158. Et quali, 159. Fit etiam per homicidium in ea commissum : et quale, *ib.* Item per illicitam seminis effusionem : et qualem, 160. Ac per sepulturam excommunicati, aut infidelis, vel infantis non baptizati, *ib.* Ob nullum occultum delictum polluitur ecclesia, *ib.* Effectus pollutionis ecclesiæ qui, 161. Si ecclesia consecrata violatur, debet statim, et quidem per episcopum reconciliari, *ib.*

POLYGAMIA, quid, I, 513. Polygamia nunc prohibita, *ib.*

PONTIFICUM anni computantur a die coronationis, non electionis, VII, 185.

POPULI et plebis vocabula, in quo differant, I, 39. Populus Romanus. Vide infra *Romanus.* Populus peccat non acceptando legem justam, et rite publicatam, potestque puniri, 134. Quid agendum, si populus justam habeat causam non acceptandi legem, *ib.* Vide supra *Acceptatio.* Populi nomine in materia odiosa non comprehenditur clerus, 171.

PORTIO canonica sepulturæ, seu quarta funeralis quid, IV, 578. Ejus quantitas in quo consistat, *ib.* Debetur de omnibus et solis, quæ ecclesiæ alienæ, vel ratione funeris, vel per ultimam voluntatem defuncti obveniunt, 579. Limitatur in relictis causæ piæ, et in casu decentis novitii aut servitialis religiosorum, 580. Ac ubi est consuetudo de aliquibus non dandi portionem, *ib.* Sola ecclesia aliena, in qua defunctus sepelitur, tenetur ad portionem canonicam, *ib.* Regulares quam plures exempti sunt a portione canonica, 581. Observanda circa usum privilegiorum in materia portionis canonicæ annotantur, *ib.* Portio canonica debet solvi parocho defuncti, 578. Portio congrua. Vide *Congrua portio.* Portio canonica episcopalis, 581. Quantitas ejus quæ, 582. Portionem episcopalem, dare tenentur omnes ecclesiæ, et loca pia, *ib.* Limitatur in monasteriis et ecclesiis exemptis, *ib.* Et in non exemptis casu, quo eis quid relinquitur pro fabrica, luminaribus, etc., *ib.* Hæc portio passim sublata est per consuetudinem, *ib.*

POSITIONES ad quid sint inventæ, II, 503. Fiunt plerumque ab actore, quamvis etiam a reo fieri possint, *ib.* Positio, quid, *ib.* Debet esse affirmativa, non negativa, 504. Ponens fatetur omne id, quod ponit, *ib.* Positio juris, an sit admittenda, *ib.* Positio impertinens, vel pertinens, quæ, *ib.* Utrum sit amittenda positio impertinens, *ib.* Clausula, salvo jure impertinentium, et non admittendorum, quid operetur, *ib.* Positiones exhibentur in scriptis, 505. Et quidem prævio juramento, 503. Reus ad positiones actoris respondere recusans, habetur pro confesso, 505. Idem dicendum de actore, si recuset respondere ad positiones rei, *ib.* Ut non respondens positionibus habeatur pro confesso, quæ requirantur conditiones, *ib.*, 506. Requiritur ad hoc etiam sententia declaratoria judicis, *ib.* An et quæ sint causæ rationabiles non respondendi ad positiones sibi oblatas, *ib.* Inter has est, si positio sit superflua, seu impertinens, *ib.* Aut obscura, *ib.* Vel captiosa; et quæ sit talis, 507. Item, si positio sit multiplex, nisi explicetur, *ib.* Vel si sit juris, et non facti, *ib.* Aut criminosa, *ib.* Positionis obscuræ declarationem antea petat responsurus : alioquin sibi præjudicat, 507. Positio debet fieri positive, non interrogatorie, *ib.*

Positiones differunt multipliciter ab articulis, 508. In praxi tamen plerumque inter se confunduntur, *ib.* Positiones varie differunt ab interrogatoriis; et in quibus, *ib.* Positiones qui possint facere, 509. Eas possunt facere partes litigantes, ac etiam reus, *ib.*, 503. Judex non potest facere positiones, 509. Bene tamen procurator; et quando, *ib.* Positiones, quando jam sunt affectæ de actis, nequeunt revocari, vel mutari, *ib.* Bene tamen antea, 510. Positio quando dicatur esse de actis, *ib.* Positio erronea potest revocari, si doceatur de errore, *ib.* Potest etiam revocari in continenti, *ib.* Ac declarari, *ib.* Positio etiam ab adversario negata, non potest mutari, *ib.* Quamvis tunc adversarius non possit uti confessione ejus, 511. Positiones an possint fieri ab eo, qui renuntiavit probationibus, *ib.* Positiones in qua parte judicii possint fieri, *ib.* An possint fieri ante litem contestatam, *ib.* Et post conclusionem in causa, *ib.* Admittuntur tunc pro habendis responsionibus tantum, *ib.* An reo, antequam respondeat danda sit copia positionum, 512. Et quid servetur alicubi de consuetudine, *ib.* Stante consuetudine dandi copiam positionum, ea non datur, nisi petatur, *ib.* Utrum reo debeat dari terminus ad deliberate respondendum positionibus, *ib.* Regula est negativa, *ib.* Limitatur tamen in